KVINDEN OG SAMFUNDET

DANSK KVINDESAMFUNDS FORMAAL ER:

a) AT UDVIKLE OG DYGTIGGØRE KVINDER TIL DEN FULDMYNDIGE BORGERS ANSVAR OG ARBEJDE.

b) AT ARBEJDE FOR GENNEMFØRELSEN AF KVINDERS FULDE LIGESTILLING MED MÆND I FAMILIE, SAMFUND OG STAT.

c) AT FORBEDRE KVINDERS OG BØRNS KAAR, SÆRLIG AD LOVGIVNINGENS VEJ.

UDGIVET AF DANSK KVINDESAMFUND.

35. AARG. 15. Marts 1919. Nr. 5.

Den nærmeste Fremtid.

(Foredrag holdt i D. K. den 25. Februar 1919 af *Anna Westergaard.)*

—o—

I.

Den nærmeste Fremtid — det kommende Aar — vil efter al Sandsynlighed bringe nogle af de vigtigste af de Sager, som D. K. har paa sit Program, frem til Diskussion i det offentlige Liv, og maaske til en — endelig eller foreløbig — Løsning.

Jeg tænker her paa *Familieretslovgivningen og paa Spørgsmaalet om lige Løn og Arbejdsvilkaar for Mand og Kvinde.*

Endvidere vil det kommende Aar stille os overfor to mere indad mod D. K.s Organisation vendende Opgaver, nemlig *Grupperingen af Medlemmer efter politisk Parti* — et Middel til at udnytte den Magt, som efter Valgrettens Indrømmelse ligger bunden i D. K., og endelig *Agitationen* for at styrke D. K. ved Tilgang af flere Medlemmer.

Jeg vil da vende mig mod den første af disse fire store Opgaver, mod den forestaaende nye Lovgivning vedrørende

Den gifte Kvindes Retsstilling.

Som De ved, har D. K. efter Fællesstyrelsens Beslutning forespurgt Statsministeren, om Lovforslag kan ventes herom, og har faaet det Svar, at Forslag er under Udarbejdelse og antagelig vil blive forelagt meget snart.

Saa meget ved vi, men hvordan det derefter vil gaa med denne Sag, der i Virkeligheden er et Livsspørgsmaal for Kvinderne — ikke alene for de 70 pCt., der er gifte, men ogsaa for de 30 resterende pCt., der *maaske* bliver det — det ved vi intet om. Dog har vi eet enkelt Fingerpeg:

I Rigsdagen sagde Folketingsmand Birch under Behandlingen af Loven om Kvinders Adgang til Embeder følgende om Familieretskommissionens Betænkning:

„.... jeg vil ikke udtale mig derom, *før de Følelser, der kommer op i en Mand* ved at gennemlæse dette Lovforslag, *har sat sig.*"

Dette Fingerpeg — fra „en Mand", en hvid Mand ovenikøbet — peger ikke i nogen hyggelig Retning! Og det tyder unægtelig paa, at vi vil faa Brug for vore Kræfter for at føre denne Sag saadan igennem, at de danske Kvinder kan være tjent dermed!

Selve Sagen tør jeg ikke her komme nærmere ind paa; men jeg vil dog sige, at jeg betragter det som en af D. K.s store Gerninger, at det har sat en Repræsentant ind i Familieretskommissionen, og som et stort Held, at man har kunnet disponere over den udmærkede Kraft, som vi satte derind.

Rent kvindesagligt set synes forøvrigt Betænkningen præget af nogen Moderation f. Eks. i Spørgsmaalet om Forældremyndigheden og om Hustruens økonomiske Stilling.

Jeg er dog overbevist om, at der selvfølgelig ikke har kunnet naas mere paa det nuværende Udviklingstrin, og ogsaa glad for de Fordele, en Lov som den, Familieretskommissionens Betænkning antyder, vil give — men paa den anden Side maa D. K. sætte alle Kræfter ind paa at hindre, at Loven *forringes.*

Og her har alle

Husmødre.

den allerstørste Interesse; meget ønskeligt er det, at de i den kommende Tid vil *vise* den Forstaaelse af Sagens ganske enestaaende Betydning for alle Kvinder, den Iver for at faa den gennemført, som de sikkert som Helhed besjæles af.

Husmødrene gør — ofte under de allervanskeligste Forhold — et overordentlig nyttigt og ganske uundværligt Arbejde i Samfundet. For blot at give en Antydning af, hvilken Rolle Hustruens Arbejde spiller, vil jeg lige fortælle, at *de danske Husmødre aarlig administrerer et Budget paa 600 à 800 Mill. Kr.* De bør kræve — de fortjener — en saadan Retsstilling og en saadan social arbejdsmæssig Plads i Samfundet, at de kommer fuldtud paa Højde med Mænd og med andre, der gør Arbejdet udenfor